

اخبار کاریگری

پرداخت بخشی از معوقات
مزدی کارگران شهرداری منجیل

مابه‌التفاوت حقوق ماه‌های فروردین و اردیبهشت سال ۹۸ کارگران شهرداری منجیل پرداخت شد.

به گزارش ایلنا، کارگران شهرداری منجیل گفتند: بالاخره شهرداری منجیل مابه‌التفاوت حقوق مربوط به ماه‌های فروردین و اردیبهشت ماه سال ۹۸ کارگران خدماتی و فضای سبز شهرداری را بعد از سه ماه تأخیر پرداخت کرد.

به گفته این کارگران، در حال حاضر آنها غیر از دوماه مزد پرداخت نشده ماه‌های خرداد و تیر، بابت عیدی سال ۹۷ و اضافه‌کاری‌های سال ۹۸ هنوز از کارفرما طلبکارند. در عین حال از حدود یک سال پیش حق سنوات به کارگران داده نشده است.

کارگران شهرداری منجیل در ادامه تصریح کردند: ماهیت کار کارگران شاغل در شهرداری منجیل قراردادی است و هر یک‌الی دوماه‌ماه یک بار تعدیم می‌شود به همین دلیل فاقد امنیت شغلی هستیم.

به ادعای این کارگران، به دنبال تجمع اخیر (۲۲ تیر ماه) کارگران مقابل ساختمان اداره کار، یکی از همکاران خدماتی از کار معطل شد که با وساطت کارگران بعد از یک هفته بلا تکلیفی به کارش سابق خود بازگشت.

کارگران کنتورسازی خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند

جمعی از کارگران شرکت کنتورسازی روز شنبه با حضور مقابل استانداری قزوین خواستار توجه مسئولان و پرداخت دستمزدهای عقب‌افتاده خود شدند.

مرتضی سلیمی‌راد، کارگر ۴۳ ساله شرکت کنتورسازی در این باره به ایرنا گفت: متأسفانه بی‌توجهی به پرداخت دستمزدهای کارگران سبب شده که ۲۵ ماه حقوق عقب‌افتاده داشته باشیم.

وی تعداد کارگران کنونی شرکت کنتورسازی را ۱۶۰ نفر اعلام کرد و گفت: این کارگران که قبلاً تعداد آنها به ۳۵۰ نفر می‌رسید، در حال حاضر با مشکلاتی از قبیل بیکاری و نبود پوشش بیمه تأمین اجتماعی روبه‌رو هستند.

سلیمی با بیان اینکه شرکت در حال حاضر فعالیتی ندارد و تعطیل است، گفت: کارگران کنتورسازی نزدیک به یک دهه است که با مشکلات تولید و معیشت مواجه هستند و هنوز هم با سابقه نزدیک به ۲۰ سال باید پشت درب‌های بسته شرکت بمانند.

شریعتمداری:

آیین نامه حذف دهک‌های بالای درآمدی ابلاغ می‌شود

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: آیین‌نامه اجرایی حذف دهک‌های بالای درآمدی به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه در دولت تصویب شده و به زودی ابلاغ و اجرایی می‌شود.

محمد شریعتمداری در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت با بیان اینکه کار گروهی برای حذف دهک‌های بالای درآمدی با مسئولیت سازمان برنامه و بودجه تشکیل شده، افزود: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و وزارت کشور در این کار گروه عضو هستند که با همکاری سازمان و وزارتخانه‌ها، آیین‌نامه اجرایی می‌شود. وی درباره حذف یارانه برخی افراد در تیرماه، تصریح کرد: این موضوع هیچ ارتباطی به آیین‌نامه حذف دهک‌های بالای درآمدی ندارد و باید از سازمان هدفمندی یارانه‌ها در این باره سوال شود چرا که ممکن است ایراد فنی رخ داده باشد.

دستمزد کارگر ساده در

سلیمانیه، روزانه ۳۰۰ هزار

تومان است و استادکار

ماهر تارووی ۴۵۰ هزار

تومان هم عایدی دارد اما

کار در عراق، و جوده دیگری

هم دارد: عدم برخورداری

از خدمات حمایتی،

نداشتن حق اعتراض،

فقدان تشکّل و زندگی

سخت در اتاقک‌های

کاریگری

مهارت فنی و حرفه‌ای که کارگران در ایران گرفته‌اند، آنجا به کارشان بیاید و براساس مهارت و تخصص‌شان دستمزد بگیرند و نظارت دقیق، کارگران مهاجر را از بلاتکلیفی و بی‌قانونی نجات دهد.

چه بخواهیم و چه نخواهیم، سلیمانیه عراق این روزها مقصد کارگران مهاجر ایرانی ست. آنها هر روز صبح، دور میدان بزرگ، روبه‌روی مسجد جامع سلیمانیه می‌نشینند و با شکستن بندهای انگشتان، دردهایشان را می‌شمارند؛ کارگرانی که شاید روزگاری در مخیله‌شان نمی‌گنجید که زمانی این گونه برای کار روزمزدی، آواره شوند.

بهتر است سخن آخر را درباره علت برخاستن این موج سنگین مهاجرت، از زبان یک تحلیل‌گر اقتصاد بشنوم. حسین راغفر می‌گوید: «این مسأله از جمله پیامدهای مخربی است که نوسانات شدید نرخ ارز به دنبال خود دارد و باید منتظر گسترش این روند باشیم. مهاجرت کارگر ساده ایرانی به کشورهایی که در گذشته کارگران افغانی و هندی در آنجا کار می‌کردند، نشان‌دهنده این است که نیروی کار ایرانی بسیار ارزان شده و با این وضع مهاجرت نیروی کار چه‌ماهر و چه غیرماهر تشدید خواهد شد. این به‌خاطر شرایطی است که دولت و مجلس در به وجود آمدن آن دخیل هستند. بیش از صد مایلپار د تومان سود برای عده‌ای، ناشی از رانت ارزی و فاصله قیمت دلار دولتی بانرخ در بازار آزاد ایجاد شد و آنها حتی یک ریال مالیات نپرداختند تا این مالیات صرف بهبود وضعیت معیشتی و زندگی افراد کم‌درآمد و فقیر جامعه شود. با این حساب، به جایی رسیدیم که امروز نیروی کار ساده ایرانی بسیار ارزان است و به همین خاطر است که کارگران افغان بعد از مدت‌ها کار و زندگی در ایران، کشورمان را به دلیل کاهش بی‌سابقه ارزش پول ملی ترک کردند...».

ناگهانی بر اثر برق‌گرفتگی، مشمول هیچ حمایتی نمی‌شود. کارفرمای عراقی نه قرار است غرامت بپردازد و نه جریمه می‌شود.

کاری بی‌قاعد و بی‌قانون

صدیقی در این رابطه می‌گوید: «در کردستان عراق ایمنی کار به آن صورت مطرح نیست. نه اداره کار آنجا بر کارگاه‌ها نظارت دارد و نه بازرسی کار به آن مفهوم وجود دارد. کارگران مهاجر ایرانی آنجا نه سند یکا دارند و نه انجمن صنفی و کسی نیست که از حقوق این کارگران دفاع کند. اگر دچار حادثه شوند، چه فوت شوند و چه از کار افتاده، بحث مستمری و غرامت در کار نیست. در کل، در کردستان عراق شرایط کار و قرارداد، تابع استاندارد خاصی نیست و بیشتر کارفرمایان، به راحتی کارگران را مورد استثمار قرار می‌دهند. بارها دستمزد کارگران از طرف کارفرمایان پرداخت نشده و کارگران نیز قادر به اعتراض نبوده‌اند. پس انداز کردن برای کارگران مهاجر یعنی اینکه شرایط زندگی بسیار بدتری را تحمل کنی تا قادر به کنار گذاشتن اندکی پول برای مخارج خانواده‌ای باشی که منتظر کمک هستند. بیشتر کارگران ایرانی چون در ساختمان‌های نیمه‌کاره شربا می‌گذرانند که از هر لحاظ بدون امکانات زندگی در معرض خطرات و بیماری‌های بسیار هستند.»

اما چگونه می‌شود اوضاع را کمی بهبود بخشید؟ صدیقی در این رابطه از پیشنهاداتی می‌گوید که انجمن صنفی کارگران ساختمانی استان کردستان در دستور کار دارد: «ما از طریق استانداری و اداره کار پیگیر هستیم که هیاتی به کردستان عراق اعزام شود و بر اوضاع شغلی و زندگی کارگران ایرانی نظارت کند. باید با رایزنی با مقامات عراقی یا حتی شرکت‌های بزرگ، شرایط را برای کارگران مهاجر بهبود بخشید. الان سندی‌کاهی کاری ترکیه با شرکت‌های عراقی قرارداد بسته‌اند و خود سندی‌کاه، کارگران و استادکاران را برای کار به عراق می‌فرستند و روی دستمزد و شرایط کار آنها نظارت دارند. اگر استانداری کردستان و اداره کار، همکاری کنند، ساماندهی کارگران مهاجر غیرممکن نیست.»

نظارت و آجاست

به گفته وی، بارایزنی با اداره کار عراق باید کارگزاری‌های تأمین اجتماعی ایران در صورت امکان در کردستان عراق فعال شود تا اگر کاری در ایران حق بیمه می‌دهد، در عراق بتواند از خدمات حمایتی مانند غرامت حادثه برخوردار شود. باید در این رایزنی، تمهیداتی اندیشیده شود که کارت‌های

مهاجرت کارگر ساده

ایرانی به کشورهایی

که در گذشته کارگران

افغانی و هندی در آنجا کار

می‌کردند، نشان‌دهنده

این است که نیروی کار

ایرانی بسیار ارزان شده و با

این وضع مهاجرت نیروی

کار چه‌ماهر و چه غیرماهر

تشدید خواهد شد

و استادکار ساختمانی با نرخ ۴ سال پیش مشغول به کار هستند. اما در عراق، دستمزدها خیلی بالاتر است. مثلاً اگر در ایران، دستمزد برای نمای سنگ‌کاری، متری ۴۰ هزار تومان است، در عراق همین کار، متری ۱۰ هزار دینار است که می‌شود حدود ۱۰۰ هزار تومان. آنجا کارگران روزمزد هم روزی ۳۰۰ تا ۳۵۰ هزار تومان درآمد دارند. استادکار، روزی ۴۵۰ هزار تومان درآمد دارد. پول خوبی ست برای کاری که در ایران باید شش ماه سال بیکار باشد و شش ماه بعد را با دستمزد ۴ سال قبل بسازد، خیلی می‌صرفد...».

اما این مهاجرت فقط به پول خوب و دستمزد بالاتر محدود نیست. مسائلی در حاشیه این مهاجرت اجباری وجود دارد که چه‌بسا از متن مهم‌تر باشد.

چند روز پیش، یک کارگر مریوانی به نام «بهنام تارین» اهل روستای «وله ژیر» مریوان بر اثر برق‌گرفتگی هنگام کار در سلیمانیه جانش را از دست داد. پیکری جان‌آوار بعد چند روز به مریوان آوردند و به خاک سپردند. این مرگ

سه‌برابر دستمزدشان در ایران است. در میان کارگران ایرانی، دانش‌آموختگان دانشگاه‌ها نیز حضور دارند که به سبب ناامیدی از یافتن کار، در کردستان عراق کاری می‌کنند. اتاق‌های محل سکونت این کارگران ۹ متری است و چهار کارگر در هر اتاق ساکن می‌شوند و هر یک برای آب، برق و تخت، شبی سه دلار می‌پردازند.

اما شرایط زندگی و اشتغال کارگران ایرانی در کردستان عراق چگونه است و مهاجران در سلیمانیه و اربیل، چگونه روزگار می‌گذرانند؟

«میکائیل صدیقی» رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی استان کردستان از نزدیک شاهد رفت‌وبرگشت‌های متعدد کارگران ساختمانی به آن سوی مرز بوده است. او دغدغه‌ها و نگرانی‌های بسیاری

بابت سرنوشت کارگران مهاجر دارد: «ما هر روز شاهد مهاجرت کارگران و استادکاران ایرانی به کردستان عراق هستیم. شهر مریوان که من زندگی می‌کنم، فقط ۱۵ کیلومتر تا مرز سلیمانیه فاصله دارد. شاید بشود با جرات گفت ۷۰-۸۰ درصد کارگران و استادکاران ساختمانی که به عراق مهاجرت می‌کنند، از استان کردستان هستند. در شهرهای

مریوان و سروآباد، حداقل ۴۰-۵۰ درصد استادکاران در عراق کار می‌کنند. از زمانی که ارزش پول پایین آمده و ساخت‌وساز کم شده، موج مهاجرت گسترده‌تر شده است. در یک سال و چند ماه گذشته، در ایران قیمت همه اقلام ساختمانی از سیمان گرفته تا تیرآهن، بالا رفته اما نرخ نیروی کار ثابت مانده و کارگر

کاری در ایران هم‌زمان با افزایش نرخ ارزهای خارجی و به تبع آن کاهش ارز ریال بسیار داغ شده و اکثر کسانی که قصد رفتن دارند، اروپا، استرالیا و کانادا را به عنوان مقاصد ایده‌آل خود نام می‌برند، در حالی که به تازگی مهاجرینی قد علم کرده‌اند که به اندازه گروه قبیل، توانمندی و پتانسیل مهاجرت ندارند و لاجرم برای یافتن کار به کشورهای همسایه از جمله کردستان عراق و قطر سفر می‌کنند که در این بین، اولین مقصد، همان کردستان عراق است. کارگران ایرانی با ویزای یک ماهه توریستی از مرزهای ایران خارج شده و وارد کردستان عراق می‌شوند و پس از ۲۸ روز برای استراحت به خانه بازمی‌گردند و پس از یک هفته استراحت، این چرخه همچنان تکرار می‌شود.

آمار روشنی و جود ندارد

آماری از تعداد کارگران مهاجر ایرانی در دست نیست. مقامات منطقه‌ای کردستان در شمال عراق آمار کارگران ایرانی را ندارند و اصولاً هیچ آمار روشن و قطعی در این زمینه وجود ندارد. شاید مهم‌ترین دلیل این فقدان اطلاعات، آماری، جنس مهاجرت کارگران است که با ویزای توریستی به عراق می‌روند لذا هرگز مشخص نخواهد شد که چه تعداد از توریست‌های ایرانی در عراق، در واقع کارگر هستند اما هر چه هست، این موج آن قدر بلند و گسترده بوده که در روزهای گذشته، خبرگزاری فرانسه در گزارشی به ماهیت زندگی کارگران مهاجر ایرانی در کردستان عراق پرداخته است.

در این گزارش می‌خوانیم: «دستمزد روزانه هر کارگر در اربیل بین ۲۵ تا ۳۰ هزار دینار عراقی (حدود ۲۵ دلار و تقریباً ۳۰۰ هزار تومان) و

نسرین هزاره مقدم

در حاشیه میدان بزرگ «سلیمانیه» نشسته‌اند، مقابل مسجد جامع، با لباس‌های کردی، فارسی و چورواجور. چهره‌ها در هم رفته است، ابروها چین خورده و دست‌ها را روی گرده زانو‌ها قلاب کرده‌اند. چشم‌ها به زمین دوخته شده و «کلام» به سادگی از لای دندان‌های فشرده، از خلال لب‌های آماسیده به بیرون درز نمی‌کند، کلام کارگر مهاجر همیشه با یک «آه» آغاز می‌شود، با حسرت دوری از خانواده و درد زندگی در اتاقک‌های کاری در ساختمان‌های نیمه‌کاره...

اینجا کارگران ایرانی مهاجر هستند و اینجا سلیمانیه عراق است. میدان بزرگ سلیمانیه هر روز صبح زود دسته‌بزرگی از کارگران ایرانی، هندی و ترکی به همراه کردهای عراقی را به دور خودش جمع می‌کند و انتظار، کش می‌آید؛ انتظار

«کار»؛ انتظار «هان». کارگران ایرانی اغلب از استان‌های غربی کشور برای کار به کردستان عراق می‌رفته‌اند. حداقل می‌شود گفت در ۱۰-۱۵ سال اخیر که اوضاع سیاسی و اقتصادی اقلیم کردستان رو به بهبود رفته، این مهاجرت کاری وجود داشته اما در یک سال و چند ماه گذشته که ارزش پول ملی سقوط کرده، این موج، انبوه‌تر شده است. کارگران ایرانی، فوج راهی اقلیم کردستان می‌شوند و بیشتر از استان‌های غربی کشور. اگر نگوئیم همه، بیشتر مهاجران ایرانی در بخش ساختمان مشغول به کار می‌شوند؛ از کارگر روزمزد ساده گرفته تا استادکار متخصص و بنایی بامهارت. طی یک سال اخیر تب مهاجرت

خبر

کارشناس بازار کار:

تأمین کالاهای اساسی کارگران باید مورد توجه قرار گیرد

می‌کند و آسیب‌های خود را در حوزه‌های مختلف اقتصادی به جامی گذارد. باید نخبگان و دست‌اندرکاران راه کارهای مناسبی برای آن ارائه دهند. حاج اسماعیلی با طرح این پرسش که چرا باید اجازه دهیم با وجود تجربه طولانی گروه‌های کاری و دهک‌های پایین از تورم آسیب ببینند؟ گفت: با وجود آنکه می‌دانیم هر ساله رشد تورم در کشور را داریم اما راهکارهای منطقه‌ای در شورای عالی کار برای کارگران اتخاذ نمی‌شود و بیشتر راه‌حل هائقدی است که روش مناسبی نیست و باید این شیوه تغییر کند. وی تأکید کرد: باید در کنار افزایش دستمزد، حمایت‌های غیر نقدی کارگران نیز مدنظر قرار گیرد که یکی از آنها تخصیص بن کالاهای اساسی است و باید به عنوان مبحث جدی که نه تنها کارگران، بلکه دولت به عنوان نماینده حاکمیت برای اینکه گروه‌های کاری آسیب نبینند آن را جزو مسائل اساسی قرار دهد و برای آن مصوبه بگیرد. این کارشناس حوزه کار گفت: دولت باید یک راهکار منطقه‌ای و دقیقی تعریف کند تا ماهانه با تخصیص کالاهای اساسی به کارگران به صورت غیر نقدی از آنها حمایت کنیم کاری که از آن غفلت می‌شود.

وی افزود: افزایش بهای کالاهای اساسی معضل بسیار جدی

یک کارشناس حوزه کار گفت: با توجه به افزایش نرخ تورم در چند سال گذشته باید حمایت‌های غیر نقدی همچون بن کالاهای اساسی و ودیعه مسکن کارگران در شورای عالی کار مدنظر قرار گیرد.

حمید حاج اسماعیلی در گفت‌وگو با ایرنا اظهار داشت: نرخ تورم و افزایش قیمت کالاهادر کشور بیش از هر گروهی، کارگران را رنج می‌دهد و با وجود اینکه سال گذشته رقم دستمزد رشد قابل توجهی داشت اما افزایش قیمت‌ها و تورم متناسب نبود.

وی افزود: همواره نرخ تورم در کشور رشد صعودی داشت و این یکی از اشکالات اساسی است که به شرایط اقتصادی کشور بازمی‌گردد و این معضل اساسی کشور است و باید اقتصاددانان برای این بیماری چاره جدی بیابند.

این کارشناس حوزه کار گفت: تورم‌های ۴۰ یا ۵۰ درصد کشور را بسیار آسیب‌پذیر کرده و علاوه بر اینکه مانع اساسی برای توسعه کشور است، گروه‌های جمعیتی و دهک‌های پایین رادچار مشکل می‌کند و اساس خانواده و نیروی انسانی در کشور آسیب می‌بیند.

وی افزود: تورم سایه سیاه و سنگینی بر عرصه اقتصادی ایجاد

راهکاری برای آن در نظر گرفته نشده است.

وی تأکید کرد: دفترچه‌های تأمین اجتماعی کارآمدی لازم راندارد. بیمارستان‌های طرف قرارداد با سازمان تأمین اجتماعی محدود و کم است و گروه‌های کاری که از این دفترچه‌ها استفاده می‌کنند دسترسی راحت‌تر دارند.

این کارشناس توضیح داد: ما جزو کشورهایی هستیم که دستمزد نیروی کار، جزو پایین‌ترین دستمزدهاست. کمتر از یک دلار در ساعت پرداخت می‌کنیم در صورتی که کشورهای توسعه‌یافته ۹ دلار در ساعت برای کارگران دستمزد می‌پردازند. این فاصله زیادی است و دولت باید توجه جدی به نیروی کار کشور داشته باشد.